

Î N C H E I E R E

09 iunie 2021

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Ministerul Afacerilor Interne, reprezentat de Tatiana Danuța,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Kovali Vladimir împotriva Ministerului Afacerilor Interne, persoană terță Inspectoratul Național de Securitate Publică a Inspectoratului General al Poliției, privind declararea ilegalității refuzului în admiterea cererii prealabile și constatarea nulității de drept a sintagmei din actul administrativ normativ,

împotriva hotărîrii din 18 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 05 mai 2020, Kovali Vladimir a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne privind declararea ilegalității refuzului în admiterea cererii prealabile și constatarea nulității de drept a sintagmei din actul administrativ normativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin decizia din 31 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Kovali Vladimir împotriva Ministerului Economiei și Infrastructurii, terț atras în proces Inspectoratul General al Poliției al MAI privind controlul legalității actului administrativ normativ. A fost anulată ca fiind ilegală sintagma „automobil fără însemne speciale ale MAI” din capitolul III terminologie și abrevieri din anexa la ordinul Ministerului Economiei nr. 118 din 13 iunie 2016. Instanța de apel a reținut că sintagma „automobil fără însemne speciale ale MAI” din capitolul III terminologie și abrevieri din anexa la ordinul Ministerului Economiei nr. 118 din 13 iunie 2016, contravine atât prevederilor naționale ale Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, cât și Regulamentului cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare și aparatajului medical din dotarea poliției, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 1139 din 18 septembrie 2003, cât și prevederilor internaționale la care R. Moldova este parte - art. 6 al Convenției asupra circulației

rutiere, adoptată la Viena la data de 08 noiembrie 1968, la care R. Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului nr.1318 - XII din 02 martie 1993 și pct.14 al Codului european de etică al poliției, adoptat prin Recomandarea Rec (2001) 10 a Comitetului de Miniștri ai Consiliului Europei, la 19 septembrie 2001.

Reclamantul a indicat că decizia din 31 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost menținută de către Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 15 ianuarie 2020.

Astfel, în vederea executării hotărârii judecătorești, Ministerul Afacerilor Interne, a emis ordinul nr. 73 din 10 februarie 2020, prin care a aprobat procedura de măsurare legală PML 9-02:2020, măsurarea vitezei mijloacelor de transport cu ajutorul sistemului tip „АвтоУраган”, fiind operate modificările corespunzătoare care au fost publicate în MO nr. 55-61 din 21 februarie 2020. În capitolul III a procedurii la pct. 2 a introdus sintagma „Post mobil de supraveghere a circulației rutiere - complex mobil amplasat pe automobil de patrulare sau automobil din dotarea Poliției, care efectuează supravegherea circulației rutiere prin intermediul mijloacelor tehnice, speciale, certificate și verificate metrologic, ce asigură monitorizarea integrală a circulației rutiere la o intersecție sau pe un sector de drum”.

A relatat că, Ministerul Afacerilor Interne s-a eschivat de la executarea hotărârii judecătorești în substanță, doar executînd-o formal, or sintagma introdusă după conținutul și logica ei este analogică celei din ordinul Ministerului Economiei și Infrastructurii.

Respectiv, la 31 martie 2020 prin cerere prealabilă, reclamantul a solicitat excluderea sintagmei nominalizate, cu introducerea unei norme care ar corespunde actelor normative naționale și internaționale.

La 14 aprilie 2020, a primit răspunsul Ministerului Afacerilor Interne, prin care s-a respins cererea prealabilă.

Reclamantul invocând prevederile art. 21, 12 din Codul administrativ și la art. 8 din Constituție, a menționat că este nulă sintagma „Post mobil de supraveghere a circulației rutiere - complex mobil amplasat pe automobil de patrulare sau, care efectuează supravegherea circulației rutiere prin intermediul mijloacelor tehnice, speciale, certificate și verificate metrologic, ce asigură monitorizarea integrală a circulației rutiere la o intersecție sau pe un sector de drum” din capitolul III a procedurii la pct. 2.

Reclamantul a reiterat că, atît activitatea autorităților publice, cît și activitatea instanțelor judecătorești, este bazată pe principiul legalității, care presupune emiterea actelor în strictă conformitate cu prevederile legii. Prin prisma art. 8 din Constituție, legiuitorul a statuat obligația pozitivă a statului de a modifica toate actele normative care contravin actelor internaționale la care R. Moldova este parte or, aceasta reprezintă o obligație corelativă obligației statului de a respecta Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, care în antetul Convenției, prevede preeminența dreptului ca pilon de conduită al statelor semnatare.

La caz, prin actul contestat, au fost adoptate dispoziții cu acțiune în domeniul circulației rutiere. Prin Hotărârea Parlamentului nr. 1318-XII din 02 martie 1993, R. Moldova a aderat la Convenția asupra circulației rutiere, adoptată la Viena la data de 08 noiembrie 1968. Articolul 6 al Convenției, reglementează că indicațiile obligatorii date de agenții care dirijează circulația reglementează că aceștea vor fi ușor de recunoscut și vizibili de la distanță, atît noaptea, cît și ziua.

Totodată, pct. 14 al Codului European de Etică al Poliției, adoptat prin Recomandarea Rec (2001)10 a Comitetului de Miniștri a Consiliului Europei, la 19 septembrie 2001, statuează la capitolul, organizarea structurilor poliției că, poliția și personalul în uniformă trebuie în mod normal să fie recunoscuți cu ușurință. Prevederile internaționale din domeniul circulației rutiere la care R. Moldova este parte și care se aplică prioritar normelor naționale la soluționarea litigiilor de către instanțele judecătorești din R. Moldova, prevăd în mod obligatoriu că agenții care dirijează circulația, pedestru ori prin intermediul automobilelor de serviciu, vor fi ușor de recunoscut și vizibili de la distanță, atât noaptea, cât și ziua.

Reclamantul consideră că, contrar prevederilor internaționale, prin actul normativ contestat, s-a stabilit la procedura de măsurare a vitezei, noțiunea de Post mobil de supraveghere a circulației rutiere, care fiind format dintr-un complex mobil amplasat pe automobil de patrulare sau automobil din dotarea Ministerului Afacerilor Interne, care efectuează supravegherea circulației rutiere prin intermediul mijloacelor tehnice, speciale, certificate și verificate metrologic, ce asigură monitorizarea integrală a circulației rutiere la o intersecție sau pe un sector de drum. Această prevedere a avut drept consecință organizarea activității de supraveghere a circulației rutiere prin intermediul mijloacelor speciale amplasate în automobile, fără însemne speciale ale Ministerului Afacerilor Interne, care nu pot fi recunoscute la deplasarea normală pe sectorul de drum supravegheat.

Prin Hotărîrea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, a fost aprobat Regulamentul circulației rutiere, care cuprinde normele ce determină circulația vehiculelor și pietonilor pe drumurile publice ale R. Moldova, precum și pe teritoriile adiacente acestora, respectarea căruia garantează securitatea tuturor participanților la trafic, protecția mediului, ocrotirea drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice, precum și apărarea proprietății acestora. Prin același act normativ s-a impus pe seama participanților la trafic, obligația adoptării unei conduite conforme regulilor stabilite de acest regulament, inclusiv prin respectarea semnificației mijloacelor de semnalizare rutieră. Astfel, în sensul Regulamentului circulației rutiere, legiuitorul a statuat la pct. 7 din Regulament, noțiunea de agent de circulație, ca fiind persoană echipată corespunzător, abilitată cu funcții de control și reglementare a traficului rutier prin intermediul semnalelor stabilite de prezentul Regulament. Totodată, Regulamentul nu conține noțiunea de automobile sau patrulă auto a poliției.

A mai indicat reclamantul că prin Hotărîrea Guvernului nr. 1139 din 18 septembrie 2003, a fost adoptat Regulamentul cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare și aparatajului medical din dotarea poliției, care la pct. 6 prevede că dispozitivele pentru aprecierea vitezei de deplasare a mijloacelor de transport și aparatajul medical pot fi utilizate în timpul patrulării pedestre sau cu ajutorul automobilelor speciale ale poliției. Atât Regulamentul circulației rutiere, cât și Regulamentul cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare și aparatajului medical din dotarea poliției, nu reglementează supravegherea circulației rutiere prin intermediul posturilor mobile formate din complexe mobile amplasate pe automobile din dotarea Ministerului Afacerilor Interne, care efectuează monitorizarea integrală a circulației rutiere la o intersecție sau pe un sector de drum. Ultimul act normativ prevede utilizarea dispozitivelor de măsurare a vitezei de deplasare a mijloacelor de transport

cu ajutorul automobilelor speciale ale poliției, care potrivit actelor internaționale, trebuie să fie ușor de recunoscut și vizibile de la distanță, atât noaptea, cât și ziua.

A susținut reclamantul că sintagma contestată contravine atât prevederilor legale naționale, cât și celor internaționale în domeniu, la care R. Moldova este parte. Securitatea traficului rutier prezintă un interes public major. Prin urmare, asigurarea securității este o obligație pozitivă a statului. Unitatea de transport, ca participant la trafic, reprezintă o sursă de pericol sporit, conducătorul auto având obligația de a respecta anumite reglementări impuse de autorități în evitarea riscurilor rezultate din utilizarea autovehiculelor. Un interes public de o importanță majoră, cum este securitatea traficului rutier, permite impunerea unor responsabilități față de cetățeni, având ca scop protejarea participanților la trafic împotriva accidentelor și producerii consecințelor negative, precum și crearea condițiilor legale pentru tragerea la răspundere a persoanelor care au încălcat regulile circulației rutiere.

A solicitat reclamantul constatarea nulității de drept a sintagmei „sau automobil din dotarea Poliției” din fraza „Post mobil de supraveghere a circulației rutiere - complex mobil amplasat pe automobil de patrulare sau automobil din dotarea Poliției, care efectuează supravegherea circulației rutiere prin intermediul mijloacelor tehnice, speciale, certificate și verificate metrologic, ce asigură monitorizarea integrală a circulației rutiere la o intersecție sau pe un sector de drum”, din pct. 2, capitolul III. terminologie și abrevieri din anexa la ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 73 din 10 februarie 2020.

Prin hotărârea din 18 martie 2021, a Curții de Apel Chișinău, cererea de chemare în judecată înaintată de Kovali Vladimir împotriva Ministerului Afacerilor Interne, persoană terță Inspectoratul Național de Securitate Publică a Inspectoratului General al Poliției, a fost admisă.

S-a anulat sintagma „sau automobil din dotarea Poliției” din pct. 2, capitolul III. terminologie și abrevieri din anexa la ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 73 din 10 februarie 2020, din fraza „Post mobil de supraveghere a circulației rutiere - complex mobil amplasat pe automobil de patrulare sau automobil din dotarea Poliției, care efectuează supravegherea circulației rutiere prin intermediul mijloacelor tehnice, speciale, certificate și verificate metrologic, ce asigură monitorizarea integrală a circulației rutiere la o intersecție sau pe un sector de drum”, act normativ publicat în Monitorul Oficial nr. 55-61 din 21 februarie 2020.

Pentru a hotărî astfel, Curtea de Apel Chișinău a constatat că, sintagma „sau automobil din dotarea Poliției” din pct. 2, capitolul III. - terminologie și abrevieri din anexa la ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 73 din 10 februarie 2020, contravine atât prevederilor naționale ale Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 și ale Regulamentului cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare și aparatajului medical din dotarea poliției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1139 din 18 septembrie 2003, cât și prevederilor internaționale la care R. Moldova este parte - art. 6 al Convenției asupra circulației rutiere, adoptată la Viena la data de 08 noiembrie 1968, la care R. Moldova, a aderat prin Hotărârea Parlamentului nr.1318 - XII din 02 martie 1993 și pct. 14 al Codului european de etică al poliției, adoptat prin Recomandarea Rec (2001)10 a Comitetului Miniștri ai Consiliului Europei, la 19 septembrie 2001.

Instanța de fond a stabilit că, pretenția reclamantului privind constatarea nulității de drept a sintagmei „sau automobil din dotarea Poliției” din fraza „Post

mobil de supraveghere a circulației rutiere - complex mobil amplasat pe automobil de patrulare sau automobil din dotarea Poliției, care efectuează supravegherea circulației rutiere prin intermediul mijloacelor tehnice, speciale, certificate și verificate metrologic, ce asigură monitorizarea integrală a circulației rutiere la o intersecție sau pe un sector de drum”, din pct. 2, capitolul III, terminologie și abrevieri din anexa la ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 73 din 10 februarie 2020, urmează a fi admisă prin anularea ca fiind ilegal, distinct de cerința reclamantului de constatare a nulității. Or, în cadrul judecării cauzei, instanța nu a stabilit careva temeuri de nulitate prevăzute de art. 141 din Codul administrativ, însă s-a constatat că actul administrativ normativ contestat a fost emis contrar legii.

Prin prisma prevederilor art. 219 din Codul administrativ, instanța de fond nu s-a expus în privința pretenției reclamantului, în care ultimul exprimă dezacordul cu răspunsul autorității publice pârâte la cererea prealabilă. Or, după cum s-a constatat, legea obligă respectarea procedurii prealabile numai în privința actelor administrative individuale defavorabile, nu și în privința actului administrativ normativ. Astfel, în situația în care s-a anulat actul administrativ normativ în partea contestată, răspunsul Ministerului Afacerilor Interne la cererea prealabilă nu mai produce efecte juridice.

La 09 aprilie 2021, ștampila de pe plicul poștal, Ministerul Afacerilor Interne, reprezentat de Tatiana Danuța, a depus cerere de recurs nemotivată, iar la 22 aprilie 2021 a prezentat motivarea recursului împotriva hotărârii din 18 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, stabilirea regulilor referitoare la circulația pe drumurile publice, reglementarea modului și a condițiilor de măsurare a vitezei mijloacelor de transport auto, potrivit art. 1 alin. (2) din Legea nr. 131 din 07 iunie 2007 privind siguranța traficului rutier, vizează traficul rutier din punctul de vedere al asigurării desfășurării lui fluente și în plină siguranță, ceea ce presupune protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice, apărarea proprietății acestora, ocrotirea sănătății, integrității corporale și a vieții participanților la trafic, precum și protecția mediului înconjurător.

A menționat recurentul că, activitățile Poliției în domeniul circulației rutiere, și mai cu seamă de aplicare a normelor privind respectarea vitezei legale de circulație, nu trebuie să se rezume numai la acțiuni vizibile și presemnalizate, ori în astfel de situații, agenții de circulație s-ar afla în imposibilitatea de a-și îndeplini obligațiile și atribuțiile prevăzute de lege, participanții la trafic cunoscând unde și când pot să încalce regimul de viteză. Mijlocul de transport echipat cu sistemul de tip „АВТОУпарад”, este utilizat în exclusivitate pentru constatarea și probarea acțiunilor de nerespectare a regimului de viteză, acestea fiind utilizate numai în regim de staționare, totodată, aceste mijloace de transport nu sunt utilizate pentru intervențiile poliției la dirijarea circulației, prin urmare, nu există necesitatea și obligația de a echipa mijlocul de transport cu însemne speciale ale Ministerului Afacerilor Interne.

A relatat că un astfel de mecanism de utilizare a mijloacelor de măsurare a vitezei de deplasare a mijloacelor de transport, fără a fi presemnalizate într-un anumit mod, sunt pe deplin răspândite și în alte țări europene, iar în situația din cauză, modul de utilizare a mijlocului de măsurare este prevăzut în actul normativ pe care reclamantul/intimat solicită de a fi abrogat parțial.

Susține că nici unul din actele normative indicate de către reclamantul/intimat nu sunt în contradicție cu noțiunea stipulată în ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 73 din 10 februarie 2020 „Cu privire la aprobarea procedurii de măsurare legală PML 09-02:2020” măsurarea vitezei mijloacelor de transport auto cu ajutorul sistemului tip „АВТОУпараН”. Prin urmare, reclamantul/intimatul urmărește un alt scop, astfel încât, agentul de patrulare să nu poată utiliza proba obținută cu mijlocul de măsurare a vitezei cu ajutorul sistemului tip „АВТОУпараН”, circumstanțe care în nici un mod nu pot fi utilizate ca temei de abrogare a unei sintagme.

Consideră că nu există temeiuri pentru abrogarea sintagmei indicate or, această solicitare urmărește un scop personal, și anume, de a fi scutit de o sancțiune contravențională, iar în general actul normativ este destinat pentru asigurarea securității circulației rutiere a tuturor participanților la trafic, cu penalizarea celor care nu respectă limita de viteză.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

La caz, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat la data de 18 martie 2021 hotărârea contestată. Hotărârea motivată a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului la data de 16 aprilie 2021 (f.d.162).

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Ministerul Afacerilor Interne, reprezentat de Tatiana Danuța, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul nemotivat la 08 aprilie 2021 și cel motivat la 22 aprilie 2021, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 29 aprilie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților la proces copia recursului motivat, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La 11 mai 2021, prin intermediul poștei electronice, Kovali Vladimir a depus referință la cererea de recurs depusă de Ministerul Afacerilor Interne, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

La 04 iunie 2021, Inspectoratul Național de Securitate Publică, a depus referință la cererea de recurs depusă de Ministerul Afacerilor Interne, prin care a solicitat admiterea cererii de recurs cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din

art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu

chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de Ministerul Afacerilor Interne, reprezentat de Tatiana Danuța, este inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Ministerul Afacerilor Interne, reprezentat de Tatiana Danuța, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecători

Nicolae Craiu

Victor Burduh